

ת"פ 6613/10/13 - מדינת ישראל נגד רמזי עיסא

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 6613-10-13 מדינת ישראל נ' עיסא

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם רמזי עיסא ע"י ב"כ עו"ד יוסף מסארווה

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של העסקת שב"ח.

בהתאם לכתב האישום, ביום 30.4.13 בשעה 11:45 העסיק הנאשם בביתו בכפר קאסם בעבודת שיפוצים, ארבעה תושבי האזור, בלא שהיה ברשותם אישור לעבוד ולשהות בישראל.

ב"כ הצדדים הגיעו להסכמה לפיה על הנאשם יוטל עונש של"צ בהיקף של 300 שעות, מע"ת, קנס בסך ₪ 2,000 והתחייבות.

הוסכם כי שירות המבחן יגבש תכנית של"צ לנאשם ויוודא כי הנאשם מסוגל לבצע של"צ.

כן הוסכם, שאם הנאשם לא יהיה כשיר לביצוע של"צ יטענו הצדדים לעונש באופן פתוח.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו הורשע הנאשם בשנת 2005 בעבירה של נסיון להעסקת עובד תושב זר שלא כדין. על הנאשם נגזר עונש מאסר של חודש אחד בעבודות שירות וכן מע"ת וקנס כספי.

תסקיר שירות המבחן

בהתאם להסכמת הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן בטרם נגזר דינו.

מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 43 נשוי ואב ל-4 ילדים. נמסר כי סיים 9 שנות לימוד.

כן נמסר כי בשנים האחרונות אינו עובד כתוצאה ממחלת לב, ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי.

נמסר כי הנאשם הורשע בעבר בעבירה של העסקת תושב זר, אך הרשעה זו התיישנה ב 10/2012.

נמסר כי הנאשם מודה בעבירה הנוכחית ולוקח אחריות על תוצאות מעשיו.

התרשמות קצינת המבחן היתה כי מדובר באדם בוגר, בעל משפחה, אשר ממוקד בטיפול בבריאותו שהתדרדרה.

הערכת קצינת המבחן היתה כי מצבו הרפואי של הנאשם והמגבלות הנלוות אליו לא יאפשרו לו לבצע של"צ ולפיכך הומלץ על הטלת עונש מע"ת משמעותי, לצד התחייבות כספית, במקום של"צ.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם לא יוכל להימצא כשיר לביצוע עבודות שירות וזאת לאור תסקיר שה"מ, בו לא הומלץ על ביצוע של"צ לנוכח מצבו הרפואי המורכב.

לענין מתחם הענישה הראוי נטען כי המתחם הראוי בעבירה של העסקת שב"ח הינו בין חודש ל- 6 חודשי מאסר. במקרה זה נטען כי יש להעמיד את מתחם הענישה הראוי על מתחם שנע בין 6 חודשים, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, לשנת מאסר, וזאת בהתחשב בכך שמדובר בהעסקה של מספר עובדים וכן בהתחשב בכך שלא מדובר בהעסקה חד פעמית.

ב"כ המאשימה טענה כי אין לקבל את המלצת שה"מ, אשר חרג מהסמכות שהוקנתה לו בהתאם להחלטת בית המשפט. נטען כי שה"מ התבקש רק לגבש תכנית של"צ ולבחון את כשירותו של הנאשם לביצוע השל"צ. בנסיבות אלה נטען כי אין להתייחס להמלצה בתסקיר, ובפרט כאשר לא מדובר בתסקיר מעמיק המציג את הרקע של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה.

נטען כי הנאשם כבר הורשע בעבירה זו בעבר וכי בחקירתו במשטרה הודה שעצם את עיניו ולא בדק כלל אם לעובדים קיימים אישורים כדין.

נטען כי יש להתייחס בחומרה לכך שהנאשם העסיק 4 שבח"ים וכי העבירה בוצעה ממניעים כלכליים של הוזלת העבודה. כן נטען כי מדובר בעבירה בה קיימת מסוכנות מובנית, כפי שקבע בית המשפט העליון.

ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ 9301/09 סאלח מחאג'נה נ' מד"י. באותו ענין החמיר בית המשפט המחוזי את העונש שגזר בית משפט השלום, וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר במקום עונש מע"ת לנאשם שהעסיק שב"חים. בגזר דינו מתייחס בית המשפט המחוזי לכך שראוי להשית ענישה מחמירה ומרתיעה על מי שעובר על חוק הכניסה לישראל, הכוללת מאסר בפועל, כל עוד לא מתקיימות נסיבות חריגות להימנעות מכך. נטען כי בעניינו של הנאשם לא צוינו

נסיבות המצדיקות הימנעות מענישה מרתיעה.

ב"כ הנאשם טען כי בתיק זה מתקיימות נסיבות מיוחדות הבאות לידי ביטוי בעצם ההסדר שהושג ובעובדה שהנאשם אינו יכול לבצע של"צ.

נטען כי הנאשם מודה בביצוע העבירה, אולם קיימות נסיבות לקולא, בהם העסקת העובדים בתוך ביתו בכפר קאסם והעסקתם כאדם פרטי ולא כקבלן לשם רווח.

נטען כי לאחר ביצוע העבירה חלה הנאשם במחלת לב קשה ונאלץ לעבור מספר ניתוחים, וכיום מצבו הבריאותי הינו קשה ביותר כך שאין אפשרות לבצע ניתוח לב נדרש, כתוצאה מחולשתו. כן נטען כי בנוסף לבעיית הלב מטופל הנאשם אף אצל פסיכיאטרית ונתמך ע"י המוסד לביטוח לאומי. ב"כ הנאשם הגיש מסמכים לתמיכה בטענות אלה.

ב"כ הנאשם התייחס להרשעתו הקודמת של הנאשם כפי שנטען ע"י ב"כ המאשימה, וציין כי ע"פ הרשום בדו"ח הרישום הפלילי הרי שעבירה זו התיישנה.

לאור כל האמור לעיל טען ב"כ הנאשם כי אין מקום במקרה זה להטיל עונש של מאסר בפועל, והענישה הראויה הינה מאסר על תנאי. נטען כי את אי יכולתו של הנאשם לבצע של"צ ניתן לאזן באמצעות הטלת קנס כספי הולם.

דין

מתחם הענישה בעבירות של העסקת שב"ח בנסיבות מקרה דנן - העסקת פרטית של מספר אנשים בבית הנאשם לעבודה חד פעמית, ללא היבט עסקי או סיכון ציבור רחב - נע בין עבודות שירות לתקופה קצרה לבין מאסר קצר בפועל.

עם זאת, במקרה דנן, ולאור נסיבותיו הרפואיות המורכבות של הנאשם, הגיעו הצדדים להסכמה, לפיה יוטל על הנאשם עונש של של"צ בהיקף של 300 שעות, קנס והתחייבות. בהסכמה זו הביעה התביעה עמדה עונשית משמעותית, לפיה היא רואה בנסיבותיו הרפואיות של הנאשם, על רקע עברו הלא מכביד והישן, עילה לחריגה לקולא ממתחם הענישה הנוהג.

דא עקא, שהנאשם נמצא לא כשיר לביצוע השל"צ עקב מצבו הבריאותי הרופף ומגבלותיו.

הוצגו מסמכים המאששים את הטענות בדבר המצב הבריאותי והנפשי, שאינו מאפשר ביצוע עבודות שירות או עבודות של"צ.

בנסיבות אלה, איני רואה מקום להחמיר עם הנאשם מעבר למה שהוסכם בין הצדדים בהסכמתם העונשית המקורית, שכן משמעות החמרה כזו היא הענשת הנאשם בשל מחלתו ומצבו הרפואי.

אני סבורה כי יש להסתפק בנסיבות העניין בהטלת עונש צופה פני עתיד בצד ענישה כספית.

אני גוזרת על הנאשם 6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

קנס בסך 5,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד 1.2.15.

התחייבות ע"ס 5,000 ₪, שלא לעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל תוך 3 שנים. לא יחתום על ההתחייבות יאסר ל-5 ימים.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ה, 02 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.